

ג. וכן הוא אצל כל אחד בחייו הפרטיים, ולדוגמא, שכאשר מסיימים תקופה מסויימת ושלב מסויים בלימודים (כפי שנקרא כאן: "גראדואירט"), הנה התכלית היא - לנצל זאת באופן אקטיבי כדי להתעלות ולשגשג הן בנוגע לעצמו והן בנוגע להשפעה על אלו שמסביבו שנמצאים תחת השפעתו והדרכתו, כך שהלימוד שלו יומשך במעשה בפועל, בלימוד והדרכת אלו שנמצאים מסביבו, שחייהם והנהגתם יהיו על-פי התורה שלמד משך זמן (יום, חודש או שנה) לפני-זה.

ועניו זה שייך במיוחד לקבוצה שמתאספת כאן - אלו שסיימו תקופה מסויימת בלימודם, וכן אלו שמתכוננים לנצל את זמן הקיץ ללמוד ולהדריך בדרך היהדות והתורה את אלו שיהיו תחת השפעתם - שינצלו את כל מה שלמדו והשיגו במשך הימים והשבועות והחדשים שלפני-זה, כדי להתעלות ולשגשג בנוגע לעצמם, ובאופן שיתבטא גם בהדרכה והשפעה על כל אלו שנמצאים בסביבתם ותחת השפעתם, כך שהלימוד שלהם יבוא לידי ביטוי במעשה בפועל, ובאופן שלאחרי מספר השבועות שידריכו אותם וישפיעו עליהם, יצאו מה"קצמפ" עומדים על רגליהם, מתוך מציאת הדרך הנכונה (מבלי לתעות) שבה ילכו ילדי הקייטנה ("קצמפערס") במשך החדשים והשנים שלאחרי-זה.

ד. וזכות ההשפעה על ילד יהודי, צעיר או לא כל-כך צעיר, להתנהג כפי שהורנו הקב"ה בתורה, שנקראת "תורת חיים", הוראה בחיים, והוראה כיצד לחיות חיים אמיתיים ("א ריכטיקער לעבן"), שכדאי לחיותו לאורך ימים ושנים טובות - גדול כוחה להמשיך את ברכתיו של הקב"ה לכל אחד בהמצטרך לו בגשמיות וברוחניות.

ולכל-לראש, להצליח בעצמה בלימוד ובהנהגה, ולגרום נחת-רוח אמיתי להורים ולבני ישראל בכלל.

ועד שנזכה כולנו, יחד עם משיח צדקנו, ללכת לארץ ישראל, בקרוב ממש, בגאולה האמיתית והשלימה, אמן.

ו. שיהיה לכן קיץ בריא, קיץ שמח וקיץ מוצלח.

בס"ד. שיחת שבת פרשת שלח, מברכים החודש תמוז, ה'תשכ"ח.

בלתי מוגה

א. בנוגע להמסופר בפרשת השבוע אודות שילוח המרגלים - מצינו ב' ענינים שלכאורה אינם מתאימים זה לזה¹:

מחד גיסא - כיון שמשה עצמו בחר בהם לשליחות זו, בהכירו אותם [להיותו רועה ישראל, רועה נאמן, והרי ענינו של רועה הוא שיוודע ומכיר את צאן מרעיתו לא רק בחיצוניות, אלא בפנימיותם ("דורך-און-דורך")], הרי בוודאי ידע שהם ראויים ויכולים למלא את השליחות "לתור את הארץ"².

ובפרט על-פי מה שכתוב³ "כולם אנשים", ופירש רש"י: "כל אנשים שבמקרא לשון חשיבות, ואותה שעה כשרים היו".

ועד כדי כך, שנשאלת השאלה: כיצד יתכן שבמשך ארבעים יום ירדו מן הדרך ונשתנו מן הקצה אל הקצה, עד שנכשלו בחטא המרגלים, שפעל גם על כל בני ישראל, שנשארו במדבר ארבעים שנה!

ולאידך גיסא, מצינו בפירושו רש"י על הפסוק⁴ "וילכו ויבואו", "להקיש הליכתן לביאתן, מה ביאתן בעצה רעה, אף הליכתן בעצה רעה".

(2) פרשתנו יג, טו.
(3) שם, ג.
(4) שם, כו.

(1) בהבא לקמן - ראה לקו"ש חל"ג ע' 78 ואילך. וראה גם שיחת ש"פ שלח, מבה"ה תמוז תשכ"ו ס"ז ואילך (תורת מנחם חמ"ז ע' 118 ואילך). תורת מנחם חנ"ג ע' 123. וש"נ.